

man tillagt ankenævnets udtalelser betydning. Man har aldrig uden videre fulgt ankenævnets indstilling, men har foretaget en selvstændig bedømmelse; man har dog i det alt overvejende antal tilfælde kunnet følge ankenævnets indstilling. Efterhånden som man er nået op til de alvorlige straffe og mere sammensatte forhold, har man i stedsse stigende grad lagt vægt også på andre momenter end ankenævnets indstillinger, navnlig de oplysninger, der iøvrigt har foreligget til belysning af, om det har været for-svarligt at søge udvirket benådning for den pågældende.“

Med henblik på fremtiden udtalte ministeren:

„Den uro, som den fulgte benådningspraksis har fremkaldt, og som jeg omtalte i begyndelsen af min tale, har foranlediget *regeringen* til at tage *hele problemet op til fornyet overvejelse*. Regeringen mener, at fremtidige benådnings sager hidtil kun kan finde sted efter indgående overvejelse og undersøgelse i hvert enkelt tilfælde, således at der lægges vægt på den idømte strafs størrelse, grovheden af de forbrydelser, der er begået, og de om den pågældendes personlige forhold og udvikling foreliggende oplysninger, derunder særlig, om sikkerhedshensyn gør hans løsladelse util-rådelig. Da de tilbageværende fanger er de sværere og sværest belastede, må spørgsmålet om forbrydelsernes objektive grovhed ved benådningssagernes behandling komme endnu stærkere i for-grunden. I den forbindelse bemærker, at ankenævnets funktions-periode udløber i juli 1954.

Det er ikke regeringens agt at søge hjemmel til dets fortsatte funktion, idet de spørgsmål om genoptagelse og eventuelt også spørgsmål om anketilladelse, der er henlagt til dets afgørelse, nu må kunne henlægges til den særlige klageret, der i andre sager træffer afgørelse om spørgsmål om genoptagelse. Når der måtte opstå spørgsmål om benådning af nogen af de tilbageværende strafafsonere, dømt i medfør af straffelovstilletaget, vil man ind-hente erklæring fra anklagemyndigheden og den ret, som i sidste instans har afsagt dom i straffesagen, og *i princippet følge de almin-delige retningslinier, der gælder for benådning*.“

I den efterfølgende diskussion deltog foruden ordførere for samtlige partier adskillige andre medlemmer, deriblandt den fore-gående regerings justitsminister, *Helga Pedersen* (V), som bl. a. udtalte:

„Vi er nu næsten igennem retsopgøret. Ca. 14 000 sager er blevet gennemgået, de fleste personer er løsladt; der sidder 60 tilbage, hvoraf 30 oprindeligt var idømt livsstraf. Det er erkendt, at retsopgøret havde slagside fra begyndelsen, og de senere be-stræbelser fra lovgivningsmagtens, fra regeringernes og fra admini-strationens side er gået ud på at rette det op så godt som muligt og se at komme tilbage til normale tider. Disse bestræbelser er kun skrøbeligt menneskeværk og kan selvfølgelig kritiseres. Det